

NAJAVLJENA OBUSTAVA ISPLATA ZAPOSLENIMA KOJI SU IZGUBILI RADNE SATE

■ Ovim potezom se šalje poruka vlastima u državama da ne odlazu izlazak iz lokdauna

Građani Australije koji su u poslednjem talasu epidemije i strogih mera zatvaranja ostali bez dela i svih radnih sati, uskoro više neće moći da računaju na državnu pomoć. Naime, Savezna vlada je objavila da će uskoro početi da smanjuje iznose isplata u slučaju katastrofe, a zatim će ih i sasvim obustaviti. Isto važi i za podršku biznisima koji trpe gubitke zbog restrikcija u zaključanim državama, poput Novog Južnog Velsa i Viktorije.

Savezni blagajnik Džoš Frajdenberg saopštio je da će redukovanje isplata početi kada se u određenoj državi ili teritoriji dostigne 70 odsto vakcinisane populacije preko 16 godina starosti. Tada će se prekinuti sa automatskim isplata i zaposleni koji su ostali bez radnih sati moraće svake nedelje ponovo da se prijavljuju, a Kormonvelt će odlučiti da li mogu da dobiju podršku.

Kada se dostigne 80 odsto vakcinisanih, isplate će u prvoj nedelji, umesto 750 i 450 dolara, iznositi 450 dolara linarno za sve koji su izgubili više od osam radnih sati, dok će oni koji dobijaju dodatak na platu primati 100 umesto 200 dolara. U drugoj nedelji isplata za radnike sa više od osam izgubljenih sati sedmično će se svesti na nivo JobSeeker isplata - 320 dolara, dok će se dodatak

na platu onih koji primaju umanjenu zaradu - ukinuti.

Posle te druge nedelje od dostizanja stope od 80 odsto vakcinacije, državna pomoć se u potpunosti obustavlja. Savezna vlada ovom odlukom šalje jasnou poruku vlastima u državama i teritorijama da ne oklevaju sa ukidanjem lokdauna i otvaranjem ekonomije kada se dostignu nacionalni ciljevi imunizacije.

- Kako se restrikcije budu ukidale, tako će ekonomija početi da se oporavlja. Trenutno, država svake nedelje izdvaja više od milijardu dolara novca poreskih obveznika za ove isplate. Kako budemo dostizali ciljeve od 70 i 80 odsto vakcinisanih, moramo naučiti da živimo s kovidom, kao i druge zemlje širom sveta - poručio je Frajdenberg. E. V.

Za pomoć više od 290 milijardi!

Država je samo u poslednjem talasu restrikcija isplatila oko 20 milijardi dolara na ime podrške za poslenima i biznisima, a od početka pandemije iz budžeta je u razne vidove pomoći "ubrizgano" više od 290 milijardi dolara.

Savezni blagajnik Džoš Frajdenberg

PISÉ: Milan VLAŠIĆ

POVRATAK U OTADŽBINU

Odluka je dobra, ako je promišljena

Većina ljudi je, pre iseljenja u daleke prekoceanske zemlje, māstala da će se jednog dana vratiti. Cilj je bio doći do nekih značajnih sredstava, izvući decu iz ratnih područja ili iz naših generalno siromašnih krajeva i otići u Ameriku, Australiju, Kanadu... Otići daleko.

U početku je nostalgija bila velika i, da smo imali para uglavnom bismo se vratili prvim avionom. Došli smo, naročito mi koji smo dolazili devedesetih ili kasnije, uglavnom kod naših rođaka. To su divni ljudi koji su dosli ranije, krajem šezdesetih i sedamdesetih i sa kojima se, uz najbolju volju, nekako nismo razumeli.

Iskustva su bila šarolika, a rođaci ma je svanulo, možda više nego nama, kada smo otišli od njih.

Povratak uvek aktuelan

Sve generacije su često diskutovale na temu povratka u stare krajeve. Nova generacija je bila upornija i češće odlazila na odmor, da posete prijatelje i rođake, da obave neki posao, a poneko i da kupi nekretninu u otadžbini.

Pojedinci su se vratili u stare krajeve sa parama i zapadnim iskustvima da se napravi dobar posao. Ipak, naše pare se brzo troše, a zapadna iskustva uglavnom nisu bila dovoljna, pa se većina opet vratila u Australiju, iz raznoraznih razloga.

U međuvremenu, pronađeno je spasonosno rešenje koje se sastojalo u tome da se bude pola godine u Australiji, a pola godine u starom kraju, pre svega u Srbiji. To je naglo prekinuto sa pojavom ove krize i obustavom putovanja pa su se ljudi našli u potpuno novoj situaciji.

Ovde su se u zadnje dve godine desila dva pomalo neočekivana fenomena u vidu suspendovanja određenih sloboda i porasta vrednosti nekretnina. To je stvorilo novu situaciju u kojoj ljudi postaju nestrljivi baš zbog ta dva faktora i ozbiljno razmisljaju o trajnom napuštanju Australije.

To je potpuno razumljivo razmišljanje, a vidim da se već, u nekim slučajevima sprovodi u delo te da ljudi prodaju nekretnine ovde i stvarno počinju da se vraćaju. Da li je to dobro ili ne samo vreme i lični osećaj svakog pojedinca mogu da pokažu,

ali ima jedan momenat na koji bih ovom prilikom ukazao.

Spojeni sudovi

Naime, svet ipak funkcioniše po sistemu spojenih sudova te nije logično očekivati da će, posebno u nadolazećim zimskim mesecima u Evropi, situacija biti mnogo bolja nego što je ovde u zadnja tri meseca. Neće.

Opcija odlaska je uvek dobra, ako je odluka promišljena i ako se ne dočosi na bazi trenutne emocije koja nije i ne može baš biti pozitivna. Dobre je imati i neki "rezervni položaj" da se izrazim ratnim rečnikom. Možda, ako se već selite, razmislite da ipak kupite odnosno zadržite nešto ovde te ostavite na rentu.

U slučaju da se ne vraćate u Australiju, imaćete dobar prihod koji će vam u starom kraju dobro doći, jer nema tih para koje se ne mogu potrošiti ako se ne zarađuje. I još jednu stvar nemoxite nikada smetnuti s umom, za nekih 100 dana od današnjeg dana, a možda i ranije, sve će ovde biti dosta drugačije, dakle nemoxite žuriti sa odlukama.

■ Novonastala situacija izaziva nestrljenje kod ljudi i razmišljanja o trajnom napuštanju Australije

Tajna dugovečnosti

Negde na Romanijskoj živeo je stariji bračni par, oboje oko 90 godina, ali oboje vitalni i zdravi. Dolazi novinar i pita ih za tajnu dugovečnosti.

"Vi sigurno niste nikada pili?", poče novinar sa pitanjima. "Jesmo" rekoše uglaš. "Mi smo oduvek znali da je jedna rakija dnevno ne samo zdrava, nego da je to i malo", objasni deda.

"Dobro", nasmeja se novinar na doskočicu, "A onda ne pušite"?

"Pa pušio sam, sada retko kada zapalim, ali ponekad zapalim uz kafu."

"Onda ste sigurno jeli samo zdravu hranu", uporan je novinar.

"Pa jesmo... slaninu, meso, salate, sarmu, ma jesmo kako nismo, sve zdrava hrana", odgovori baka.

Zbunjeni novinar potom upita: "Pa dobro, a kako to da se tako dobro držite?"

Deda ga pogleda, natoči im svima po jednu domaću i reče: "Gledaj sinko, čovek čim se rodi na neki način stane u red za smrt. Mi se eto, nismo gurali."

U poslednjih nekoliko sedmica se primećuje novi vid nostalgije među našim ljudima na Petom kontinentu - želja za trajnim povratkom.